

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **R. B.**

skazanego z art. 282 k.k. i in.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 20 kwietnia 2020 r.

wniosku skazanego o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i

doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2020 r.,

III KK 23/20, o oddaleniu kasacji obrońcy skazanego jako oczywiście bezzasadnej

w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,

na podstawie art. 126 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przywrócić R. B. termin do złożenia wniosku o sporządzenie i
doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z
dnia 5 marca 2020 r., III KK 23/20 i przyjąć przedmiotowy
wniosek.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 30 marca 2020 r., III KK 23/20 (doręczonym w dniu 3 kwietnia 2020 r.), odmówiono przyjęcia wniosku R. B. o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2020 r., III KK 23/20, którym to orzeczeniem, w trybie art. 535 § 3 k.p.k., oddalono kasację obrońcy skazanego jako oczywiście bezzasadną.

W dniu 7 kwietnia 2020 r. R. B. złożył w administracji Zakładu Karnego w M. pismo zatytułowane „zażalenie”, z którego treści wynika, że w rzeczywistości nie

jest to środek odwoławczy od powołanego wyżej zarządzenia, lecz wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2020 r. W uzasadnieniu przedmiotowego pisma skazany powołał się bowiem na obowiązujące w zakładzie karnym restrykcje związane z panującym na terenie kraju stanem epidemii, co uniemożliwiło mu zachowanie terminu zawitego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek niniejszy jest zasadny.

R. B. złożył go z zachowaniem terminu określonego w art. 126 § 1 k.p.k. Wprawdzie nie został do niego dołączony wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia Sądu Najwyższego zapadłego w trybie art. 535 § 3 k.p.k., jednak takie dopełnienie czynności, która miała być w terminie wykonana, wynika z samej końcowej treści pisma stanowiącego wniosek o przywrócenie terminu. W tym stanie rzeczy uznać należało, że nie zachodzi konieczność podejmowania czynności w oparciu o przepis art. 120 § 1 k.p.k., które stanowiłyby w takim wypadku przejaw skrajnego formalizmu.

Nie można również odmówić racji skazanemu, że specyficzna i wyjątkowa sytuacja, a związana z panującą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej epidemią koronawirusa, nie tylko mogła, lecz wprost miała – niezależny od R. B. – wpływ na dopełnienie czynności w terminie. Jak wynika z oznaczenia pisma zostało ono sporządzone w dniu 17 marca 2020 r., a więc w ostatnim dniu 7 dniowego terminu do złożenia wniosku, o jakim mowa w art. 535 § 3 k.p.k. Jeżeli więc uwzględni się powyższe oraz i to, że skutkujący epidemią stan mający charakter wyjątkowy, musiał mieć również przełożenie na funkcjonowanie administracji zakładów karnych, trudno zaprzeczyć, iż mogło dojść do opóźnionego przekazania wniosku o uzasadnienie właściwemu funkcjonariuszowi służby więziennej.

Z tych względów należało wydać decyzją pozytywną dla skazanego na podstawie art. 126 § 1 k.p.k., a jednocześnie przyjąć wspomniany wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

Na postanowienie niniejsze zażalenie nie przysługuje.

